

THVRINGIA.

Urbs & Opida.

Albertus degener, eique filii Fredericus Admirus & Theodoricus, qui a patruo Theodorico Misniæ Marchione hæredes constituti sunt. Hunc Tractum Sorabos olim i[n]habitasse ferunt. Horum meminit Eginhartus & Ammoinius. Horum reliquias hodie vocat Peucerus Sorbec & Servestein inter Albim & Salam flumina. Reynerus Reyneckius, in suo de Mysnorum origine libro, hos Tyringetas quasi Tyringotas putat, indeque ejus urbem Gotham nomen sortitam fuisse non dubitat. In hac regione quamlibet exigua, ut se accepisse ab Hugone Brinckhorstio Anglo urbis Erfordiensis Cive scribit Ortelius, sunt xii Comitatus, & totidem Abbatia, (quas Gefürstete Abtien vocant) cxlii Civitates, & totidem Opidula, vulgo Merckstecken: bis mille pagi, & cl Arces. Erfurdia sive Erfordia, priscis Erphesfurdia, Erfesfurt Turingia urbs primaria nomen a prinio Condитore E[ri]si nomine, sumpsisse putatur: Hic enim, cum molitor esset, moleedium suum ad Geram fluvium fixit, atque Civitati huic initium dedit, circa initium Imperii Arcadii & Honorii: postea a Clodoveo Francojum Rege anno Christiccccxxxviii vehementer aucta ornataque: anno vero c1561 muris cieta tanta amplitudine, ut Germania totius maxima censeatur, ac Nicht eine Stad, Ruffis Turingis, Sondern einganze Land, dicatur. Hanc perluit Gera fluvis, atque a sordibus purgat. Episcopalis olim erat, Bonifacio Germanorum Apostolo conditore: ea dignitas deinde Maguntiacum translata dicitur. Scholam habet literarum studiis florentem, quam Bonifacius ix Papa privilegiis ornavit, anno c15ccxcxi. Hujus urbis ager nulli fertilitate secundus, pascuis abundat, & herbae Isatidis feracissimus est. Vrbs ab Henrico iv multis est labefactata in commodis, ob importunam decimarum exactionem, aqua Erfurdia immunis semper ac libera fuit, Itaque exorto Saxonico bello avitam libertatem ferro armisque defendere, quam insolito decimarum jugo, cervices submittere maluit, idque tanto animorum ardore, ut & vita & fortunis Augusti, extremum immineret periculum. Haec eadem ceu quodam fortunæ excelsis inimicæ ludibrio jaedata, incendiis variis. Neque est aliqua urbs insignis in Germania, qua per fatalem ac adventicium ignem toties deformata fuerit. Ultimo incendio, anno c15cccclxxii gravissimum sensit damnum, præsertim in Basilicis Virginis Mariae & Severi, ut pene tertia urbis pars incendio perierit. Terribile fuit incendium illud immisso igne per conductios incendiarios, quorum erat primarius Dominicanus quidam. Duæ Ecclesiæ Collegiatæ, quas vocant, cum ponte & insigni urbis parte conflagrarent. Anno Domini c15cix gravissima seditio inter Senatum & Cives Erfordenses exorta fuit propter insolitas quotannis impositas a Senatu plebeis contributiones. Nam Communitas unum in locum conveniens, scire voluit quantis debitibus urbs foret obligata, quantumve ære alieno gravata. Senatus tumultum & populi furorem animadvertis, blandis illum & mollibus sedare verbis studuit, dicens, tempore oportuno, de omnibus & singulis tam acceptis quam expensis, rationem se redditum. Quibus verbis Cives placati ad tempus quievere. Dię autem constituto adveniente, rursum convenient, & hortantur Senatum ut rationem reddat. Tum unus ceteris insolentior, verbis asperis invadit eos qui a Civibus ad Senatum erant missi, quod non parum Civis irritavit. Cumque res diutius traheretur, videntes Cives se nihil proficere: Senatum abdicarunt, novumque instituerunt. Quid multa? Hinc gravissi-